

عنوان مقاله:

غزل معاصر ایران و جلوه‌های زیبایی‌شناسی نو معشوق (علمی-پژوهشی)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 22، شماره 43 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

یعقوب نوروزی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ماکو، ماکو، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده
رنگ دارد؛ شاعران، همواره از زلف و لب و چشم و خط و خال و قد معشوق گفته اند و ابعاد زیبایی معشوق را به تصویر کشیده اند. زیبایی‌شناسی معشوق غزل سنتی، زیبایی‌شناسی تکراری و قالبی است و شاعران اغلب، وجوه زیبایی یکسانی را در معشوق به تصویر کشیده‌اند؛ گویی این که همه، معشوق واحدی داشته‌اند و این عامل، ناشی از عدم تکیه بر تجارب فردی و واقعیت و ناشی از کلی‌گویی و ذهن‌گرایی بوده است. این رویکرد به جمال‌شناسی معشوق در غزل نو، متحول می‌شود؛ شاعران با تجربه‌گرایی، فردیت‌گرایی، واقع‌نمایی و تاکید بر دید شخصی، معشوق را آن چنان که هست، به تصویر می‌کشند و قدم در وادی خلق تصاویری متفاوت از غزل سنتی در وجوه زیبایی معشوق نهاده و از تکرار تصاویر تکراری و ملال‌آور اجتناب می‌کنند. این تصاویر نو، نگاه نو و دیگرگونه شاعر معاصر را به معشوق و وجوه زیبایی او می‌نمایاند و نشان از تغییرات جدی در تصویرگری زیبایی‌شناسی معشوق دارد. در مقاله حاضر تلاش شده است با روشی توصیفی-تحلیلی، به توضیح و تبیین این تغییر رویکرد در غزل معاصر در تصویر ابعاد زیبایی‌شناسی معشوق پرداخته شود و تصاویر و توصیفات نو و بی‌سابقه از وجوه زیبایی‌شناسی معشوق مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. نتیجه پژوهش حاضر نشان از تغییر رویکرد غزل سرایان معاصر در توصیف و تصویر معشوق دارد.

کلمات کلیدی:

واژه‌های کلیدی: غزل نو، زیبایی‌شناسی معشوق، نوگرایی، توصیف، تصویر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1882800>

